

nen a una intencionalitat proteccionista a nivell autonòmic i municipal, malgrat que d'aquestes es pot parlar de la seua parcialitat i incoherència total, ja que partint de la base de que en totes elles el maltractament dels animals és una infracció que es castiga amb una multa econòmica, les excepcions de la regla general ballen al so de la tradició de cada territori.

Per exemple, en tot el territori nacional es prohibeixen les baralles de galls, aquesta prohibició queda exceptuada dintre de la legislació de les Illes Canàries tot i que en el seu preàmbul la declara com "una tradició cruenta i impròpia d'una societat moderna", per altra banda, aquestes regulacions són molt variables també respecte a determinats "jocs" amb els bous, segons la seua arrel cultural, per exemple, les corrides de bous si estan prohibides en les Illes Canàries, però no en la resta de la península; o el tir de colomí prohibit en tota Catalunya i sembla que no en la Comunitat Valenciana, almenys i lamentablement al nostre poble.

La matèria és extensíssima i dona molt que parlar, només dir que pense que la nostra legislació penal pròpia d'un sistema capitalista, per tant classista i arbitrària, amenaça amb càstics eterns de penes de presó qualsevol conducta que implique un menyscapse ridícul de la propietat privada i oblida conductes èticament intolerables que ho deuriem de passar a ser també jurídicament. Una legislació que considerara la protecció dels drets dels animals no implicaria que tinguéssim que reconèixer als animals els mateixos drets que als humans, ni tampoc que els tinguéssim que començar a tractar com als humans, és cert que l'empatia fa que les nostres relacions afectives siguin més fortes amb els membres de la nostra espècie, a l'igual que preferim i estimem més a la nostra família i grup d'amics, però això no implica que no deguem de respectar i poguem maltractar a la resta de la gent amb qui no tenim igual tracte.

Evidentment, al parlar de la igualtat no es fa referència a reclamar el dret a la lliure expressió de les gallines o el dret al vot d'un gos, això és absurd, cada espècie té una naturalesa codificada en el seu genoma i només cal no permetre cap situació que obligue un animal a anar contra la seua naturalesa, el dret de les gallines, per exemple, seria el dret a poder estirar les ales, el dret de poder tenir un espai per a moure's i esgarapar la terra (ara també, pel vist, s'hauria de reclamar el dret a que tingués plomes) i no tingués que viure empresonada en bateries, amb les potes plenes de llagues, on la seua vida infernal es basa en menjar, engordar, avorrir-se i ser morta de mala manera, moltes vegades tirada a l'aigua bullint encara viva; passaria per prohibir l'experimentació amb animals, tema que

si bé pot resultar controvertit en l'àmbit de la investigació científica, no ho deuria ser en l'àmbit de la cosmètica i l'indústria armamentística, que suposen un total del 80 % dels milions d'animals que són assassinats cada any i sotmesos a un sofriment psíquic sense igual, de forma totalment dramàtica, lenta i innecessària; passaria per canviar els nostres hàbits alimenticis, si bé no es vol deixar de menjar carn, (aspecte que ademés de resultar beneficiós per a la nostra salut, suposaria que s'emplearen molt millor els recursos de la terra, ja que les terres cultivades per alimentar els animals de les granges es podrien destinar a cultivar vegetals que directament podrien consumir les persones sense tenir que convertir-los en proteïna animal, contribuint d'aquesta manera a erradicar la fam al món) almenys assegurar-nos de que la carn que es menja ha complert unes normes de transport dels animals cap a l'escorxador i que l'animal ha sofert el mínim possible a l'hora de ser sacrificat; per limitar la massificació en les granges industrials, potser si es pensara en tota la història del bistec que tenim al nostre plat es deixaria de menjar automàticament; i, sobretot, per no tolerar cap acte cruel que divertís a costa del sofriment d'un ser viu, això al diccionari defineix la paraula sadisme i és la màxima expressió de la prepotència del ser humà. No vaig a entrar a narrar més qüestions morboses i vestir de sang este article que només pretén convidar a un moment de reflexió, pense que tots sabem del maltractament als animals, però que mai ens hem plantejat, no què estarà pensant, sinó què estarà patint un bou embolat, o el bou a la plaça enfront d'un públic fanàtic, inconscient i àvid de sang que es connoeu veient com una espasa travesa el cor d'un pacífic animal herbívor, o el gos que és abandonat quan algú egoïstament ja s'ha cansat d'ell i és tancat a la gossera on el sacrificaran en uns dies quan ningú el reclama... En fi mil·lers d'accions que no semblen pròpies ni dignes de qui es considera l'únic individu racional amo i senyor d'un planeta i de tot el que hi ha dintre. Amb un xicotet esforç podem canviar la nostra actitud cap als animals, conscienciar a la gent que ens envolta i mantenir eixa espècie de devoció i admiració cap a ells que sembla innata en els xiquets xicotets i que, després, deseducant-los, se'ls fa desaparèixer. Ens podem enriquir molt de les altres espècies i, si és que ens tanquem a esta possibilitat, almenys podem i debem deixar ja d'interferir en la seua llibertat.

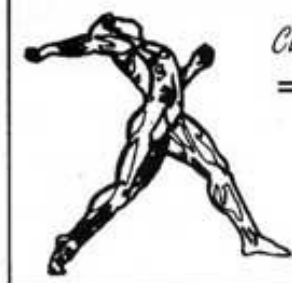
Casa fundada en 1860

CARNICERÍA - CHARCUTERÍA

C/ Nueva, 41 • Tel. 964 426 132

LES COVES DE VINROMÀ (Castellón)

**CENTRO DE RECUPERACIÓN
FUNCIONAL**

José Antonio Torres Zaragoza
Fisioterapeuta

- FISIOTERAPIA PRE Y POST-OPERATORIA, POST-TRAUMÁTICA Y DEPORTIVA.
- TRATAMIENTOS DE COLUMNA.

MARQUÉS DE LA ENSENADA, 33 - A BAJOS
TEL. 964 260 559
12003 CASTELLÓN